

Energiklagenemnda

Energiklagenemndas avgjørelse 13. april 2023

Sak: 2023/0165

Klager: A

Klagemotpart: BKK AS

Saken gjelder: *Klage på Reguleringsmyndigheten for energi sitt vedtak hvor det ble fastslått at BKK AS hadde fastsatt tariff for ikke-fjernavleste måleverdier i tråd med avregningsforskriften § 17-9. Klager bestred at nettselskapet kunne kreve inn gebyr for ikke-fjernavleste måleverdier, og viste blant annet til brudd på informasjonsplikten og at gebyret måtte anses som en dobbeltbetaling for en primærtjeneste nettselskapene er pålagt å utføre. Energiklagenemnda opprettholdt Reguleringsmyndigheten for energi sitt vedtak.*

Energiklagenemndas medlemmer:

Henrik Bjørnebye, Edna Grepperud, Helle Grønli

1 Sakens bakgrunn

- (1) Reguleringsmyndigheten for energi (RME) fattet den 24. november 2022 vedtak i uenighetssak mellom A (klager) og BKK AS (nettselskapet), jf. forskrift om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffen av 11. mars 1999 nr. 302 (kontrollforskriften) § 17-9 og forskrift av 11. mars 1999 nr. 301 om måling, avregning, fakturering av netjtjenester og elektrisk energi, nettselskapets nøytralitet mv. (avregningsforskriften) § 4-1. Saken gjaldt opprinnelig utelukkende klage angående uenighet om tariff for ikke-fjernavleste måleverdier, men underveis i saksbehandlingen oppdaget RME at nettselskapet ikke hadde installert AMS-måler uten aktiv kommunikasjonsenhet hos klager og dette ble inntatt som en del av vedtaket.
- (2) Saken ble brakt inn som en uenighetssak for RME av klager den 7. august 2022. Klager har blitt belastet tariff for manuell avlesing av måleverdier, og ba nettselskapet om en spesifisering av kostnadene som er forbundet med måleravlesningen. I tillegg krevde klager at gebyret fjernes for fremtiden samt at trukket beløp krediteres. RMEs kompetanse til å avgjøre uenighetssaker er regulert i forskrift av 24. oktober 2019 nr. 1413 om nettregulering og energimarkedet (NEM) § 4-13.

Postadresse

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@knse.no

- (3) Gjennom brev datert 30. august 2022 ba RME nettselskapet om å gjøre rede for alle forhold som finnes relevante for behandling av klagen, og særlig en nærmere beskrivelse av grunnlaget for innkreving av tariff for ikke-fjernavleste måleverdier. I tillegg ba RME om begrunnelse for hvorfor det ikke var gjennomført pliktig installering av fjernavlest automatisk måler (AMS) hos klager.
- (4) I brev datert 13. september 2022 viste nettselskapet til at klager har fremvist legeattest som ga fritak for installering av fjernavlest AMS-måler, jf. avregningsforskriften § 4-1 annet ledd bokstav b. For dekning av merkostnader ved å håndtere og kontrollere måleverdiene fra den ikke-automatiserte måleren, ble klager derfor ilagt tariff i tråd med kontrollforskriften § 17-9. Nettselskapet viste også til at klager ikke hadde gitt dem tilgang til å bytte ut den gamle måleren med en ny AMS-måler uten aktiv kommunikasjonsenhet.
- (5) RME sendte ut forhåndsvarsel datert 14. oktober 2022, med frist innen 28. oktober 2022 for innsendelse av merknader. I brev datert 27. oktober 2022 presenterte klager sine merknader til varselet. Nettselskapet innga ingen merknader.
- (6) RME fattet vedtak i tråd med forhåndsvarselet den 24. november 2022. Vedtaket lyder som følger:

«BKK Nett AS har rett til å avkreve tariff for ikke-fjernavleste måleverdier fra nettkunden, jf. forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 17-9.

BKK Nett AS har rett til å installere AMS-måler uten aktiv kommunikasjonsenhet hos nettkunden, jf. forskrift om kraftomsetning og netjtjenester § 4-1.»
- (7) I sin vurdering viste RME innledningsvis til at fritak fra installasjon av AMS-måler ikke gir fritak for tariff for ikke-fjernavleste måleverdier. Innkrevingen ble deretter vurdert til å være i overensstemmelse med øvrige relevante bestemmelser i energiloven og tilhørende forskrifter. Avslutningsvis vurderte RME den manglende installasjonen av ny AMS-måler uten aktiv kommunikasjonsenhet, og viste til kunders plikt til å medvirke til skifte av måler.
- (8) Klager påklaget vedtaket i brev datert 12. desember 2022.
- (9) RME vurderte klagen, men konkluderte med at den ikke ga grunnlag for å endre eller oppheve vedtaket, jf. forvaltningsloven § 33. Klagen og sakens dokumenter ble oversendt Energiklagenemnda ved RME sin innstilling datert 7. mars 2023.
- (10) Klager og klagemotpart har i brev datert 8. mars 2023 fått informasjon om saksgangen for Energiklagenemnda og frist til å inngi kommentarer til RME sin innstilling i saken eller andre merknader.
- (11) Energiklagenemnda avholdt nemndsmøte i saken 13. april 2023.

2 RMEs vedtak

- (12) I vedtaket redegjorde RME kort for sakens bakgrunn og partenes anførsler. RME viste til at det er innført en standardisert tariff for å håndtere og kontrollere måleverdier for kunder

uten fjernavlest AMS-måler i kontrollforskriften § 17-9. RME opplyste at tariffens størrelse ble fastsatt på bakgrunn av observerte, dokumenterte merkostnader fra tidligere saker. Det ble vist til at nettselskapene er bundet av den standardiserte satsen og at det ikke er et vilkår at nettselskapene må isolere, spesifisere og/eller dokumentere merkostnadene. RME kom til at vilkårene for å kunne innkreve tariff etter § 17-9 var oppfylt i den foreliggende saken. RME vurderte at det verken generelt eller i den konkrete saken var rettsstridig å innkreve slik tariff. RME pekte på at det for tariffens del var uten betydning om nettkunden selv rapporterte inn måledata. Tariffen etter §17-9 utgjorde heller ikke noen ulovlig dobbeltbetaling. I denne sammenheng ble det vist til at tariffen som kunden ble avkrevd gikk til dekning av nettselskapets faktiske kostnader, som igjen reduserte beregningsgrunnlaget for den ordinære nettleien. Så lenge klagemotparten krevde inn tariffen fra samtlige kunder uten AMS der årsaken til dette var forhold på kundens side, var dette etter RME sin vurdering i samsvar med kravet til ikke-diskriminerende og objektive tariffer. RME konkluderte også med at klagemotparten hadde rett til å bytte ut strømmåleren til klager med AMS uten aktiv kommunikasjonsenhet, og at kunden hadde plikt til å bidra til at slikt skifte kunne finne sted.

3 RMEs innstilling

- (13) RME gikk i innstillingen kort gjennom sakens bakgrunn og de nye anførselene fra klager. RME kunne ikke se at det forelå forhold ved deres saksbehandling som tilsa tilblivelsesmangel på grunnlag av inhabilitet. Videre pekte RME på at det ikke var et krav om at nettselskapene skulle foreta stedlig kontroll av kundenes måleverdier og det ble lagt til grunn at forskriften åpnet for bruk av alternative kontrollmetoder. Etter RMEs vurdering var det klart at nettselskap ville ha merkostnader knyttet til kontroll med måleverdier og registrering og rapportering av manuelle avlesninger, sammenlignet med hva de ville hatt om kundene hadde AMS. Etter RMEs syn var informasjonsplikten i kontrollforskriften § 13-5 andre ledd overholdt dersom nettselskapene viste til forskriftshjemmelen for den standardiserte tariffen, og det var ikke nødvendig å spesifisere merkostnadene. RME pekte avslutningsvis på at klager som gjaldt stenging av strøm måtte rettes til nettselskapet eller Elklagenemnda.

4 Partenes anførsler

4.1 Klagers anførsler

- (14) Klager har i det vesentlige anført:
- (15) Klager motsetter seg at det påløper merkostnader som følge av manglende installasjon av AMS-måler. Ifølge klager må nettselskapet uansett foreta en større mengde manuelle måleravlesninger ettersom det foreligger feil med et tusentalls målere. Denne informasjonen har RME etter klagers oppfatning valgt å overse. Den manglende installasjonen av AMS-måler hos klager kan dermed etter klagers syn ikke utgjøre en merkostnad. Som følge av dette anfører klager at premissene for å bruke kontrollforskriften § 17-9 ikke er til stede.
- (16) I merknadene viser klager også til at nettselskapet til nå ikke har vært på stedlig kontroll hos klager, og at tariffen dermed dekker en tjeneste som ikke blir utført. Det blir hevdet at dette er misbruk av nettselskapet sin monopolstilling. I den forbindelse viser klager til de likelydende formålsbestemmelsene i energiloven § 1-2, NEM § 1-1 og

kontrollforskriften § 1-1, og særlig at det skal «tas hensyn til allmenne og private interesser som blir berørt».

- (17) Klager mener RME diskriminerer når det legges til grunn at manglende fjernavlest måler som følge av helsemessig fritak utgjør «forhold fra kundens side», og dermed utløser tariff. Klager mener det er selvmotsigende og diskriminerende å åpne for et fritak, som senere medfører et gebyr. Bruken av § 17-9 fremstår da som en straff eller press for ikke å ha installert AMS-måler.
- (18) Klager anfører at kostnadene er fastsatt med feil hjemmel. Ifølge klager er riktig hjemmel kontrollforskriften § 1-3 og § 13-1 bokstav c. I tillegg vises det til § 14-2, hvor det står i tredje ledd første setning at «[f]astleddet skal utformes slik at kunden dekker en rimelig andel av de faste kostnadene i nettet». Klager påpeker at disse bestemmelsene må ses i sammenheng med avregningsforskriften § 3-3 første ledd, hvor det står at nettselskapene har ansvaret for at «innmating og uttak av kraft i målepunkt blir målt og avlest».
- (19) Videre mener klager at nettselskapet ikke har oppfylt sin opplysningsplikt i henhold til kontrollforskriften § 13-5. Henvisningen fra RME om at tariffen er standardisert fritar ikke nettselskapet fra plikten til å oppgi beregningsgrunnlaget.
- (20) Når det gjelder den manglende installasjonen av AMS-måler, er det ifølge klager ikke korrekt at klager har nektet nettselskapet adgang til å installere måleren. Ulike omstendigheter knyttet til eksempelvis korona-karantene i husstanden har gjort at det ikke har vært mulig. I tillegg har ikke klager hatt anledning til å besvare telefonen i arbeidstiden.
- (21) Klager viser også til at nettselskapet har sendt en e-post han anser som en trussel. Ifølge klager skal nettselskapet ha gitt uttrykk for at strømmen vil stenges av dersom klager ikke gir nettselskapet tilgang til å bytte måleren. Klager anser dette som et grovt overtramp og utilbørlig press.
- (22) Avslutningsvis stiller klager spørsmål ved hvor uhildet saksbehandlingen har vært hos RME ettersom vedtaket ifølge klager bærer preg av å være et «samlebåndsvedtak» som ikke vurderer faktiske opplysninger eller anvender lover og forskrifter.

4.2 Klagemotpartens anførsler

- (23) Klagemotparten har ikke inngitt andre merknader enn brevet fra 13. september 2022 som ble sendt inn på forespørsel fra RME. I brevet viser nettselskapet til at nettselskap kan fastsette tariff for dekning av merkostnader ved å håndtere og kontrollere målerverdier for kunder uten fjernavlest måler der manglende fjernavlesning skyldes forhold på kundens side, jf. kontrollforskriften § 17-9. I samme bestemmelse er tariffen satt til 1500 kroner pr år, eks. mva.
- (24) Nettselskapet påpeker at den manglende fjernavlesningen i denne saken skyldes forhold på kundens side ved at klager er innvilget fritak for AMS-måler med aktiv kommunikasjonsenhet på grunn av helseattest, jf. avregningsforskriften § 4-1 annet ledd bokstav b.
- (25) Nettselskapet viser også til at fritaket gjelder installasjon av fjernavlest AMS-måler. Nettselskapet skifter måler hos alle kunder, og for kunder med fritak for fjernavlest AMS-måler, installeres ny måler uten aktiv kommunikasjonsmodul. Nettselskapet har gjentatte

ganger tatt kontakt med klager i denne saken for å installere ny måler, men kunden har ikke gitt nettselskapet tilgang til dette.

5 Klagenemndas vurdering

- (26) Saken gjelder klage på vedtak om tariff for ikke-fjernavleste måleverdier og krav om installasjon av AMS-måler uten aktiv kommunikasjonsenhet.
- (27) Klager mener at vilkårene for å ta i bruk § 17-9 ikke er til stede fordi mange AMS-målere angivelig har feil slik at nettselskapet uansett må registrere strømforbruk manuelt.
- (28) Hovedspørsmålet i saken er om vilkårene for å kreve inn tariff for ikke-fjernavleste måleverdier etter § 17-9 er oppfylt.

Adgang til tariffing for ikke-fjernavleste måleverdier

- (29) Kontrollforskriften § 17-9 omhandler tariff for ikke-fjernavleste måleverdier og lyder som følger:

«§ 17-9 Tariff for ikke-fjernavleste måleverdier

Nettselskapet kan fastsette tariff til dekning av merkostnader ved å håndtere og kontrollere måleverdiene for kunder som ikke har fjernavlest måler. Dette gjelder kun der manglende fjernavlesing skyldes forhold på kundens side.

Tariff for ikke-fjernavleste måleverdier settes til 1500 kroner eksklusiv merverdiavgift per år.»

- (30) Bestemmelsen gir nettselskapene særskilt hjemmel for å kreve tariff for ikke-fjernavleste måleverdier.
- (31) Tariffen kan kun kreves der manglende fjernavlesning skyldes forhold på kundens side. Dette er ment å omfatte både tilfeller hvor kunder har fått fritak fra AMS og tilfeller hvor kunden motsetter seg slik installasjon uten å ha fått fritak, jf. RME rapport nr. 8/2020 side 21. Klager har fått fritak for måler med aktiv kommunikasjonsenhet og har av denne grunn ikke fjernavlest måler, hvilket er å anse som *«forhold på kundens side»*, jf. kontrollforskriften § 17-9.
- (32) Vilkårene for å kreve inn tariff for ikke-fjernavleste måleverdier etter § 17-9 er oppfylt. Nettselskapet har derfor anledning til å innkreve tariff for manuell måleravlesning etter § 17-9.

Om tarifferingen utgjør straff

- (33) Klager har anført at tariffen utgjør en straff for å ikke ha fjernavlest måler. Nemnda legger til grunn at tariffen ikke er en straff etter norsk rett. I Energiklagenemnda sak 2022/1419 slår nemnda fast at gebyret heller ikke utgjør straff etter Den europeiske menneskerettskonvensjonen (EMK) artikkel 6 og de såkalte «Engel-kriteriene» fra Den europeiske menneskerettsdomstolens (EMD) praksis. Tariff for ikke-fjernavlest måler etter kontrollforskriften § 17-9 er ikke regulert som en straffebestemmelse i norsk rett. Regelen har ikke et pønalt preg og det ligger heller ikke et pønalt formål bak den. Bestemmelsen tar sikte på å gi nettselskapene utgiftsdekning knyttet til ekstra arbeid ved

at enkelte kunder har fått unntak fra AMS-måler. Videre dreier det seg om et standardisert gebyr med en lav sats. Nemnda finner følgelig ingen holdepunkter for at gebyret kan anses som en straff.

Plikt til å oppgi beregningsgrunnlaget

- (34) Klager har anført at nettselskapet må dokumentere hvilke merkostnader tariffen inneholder og har vist til reglene om informasjonsplikt i kontrollforskriften § 13-5.
- (35) Nemnda viser til at det er fastsatt et standardbeløp i kontrollforskriften § 17-9. I RME rapport nr. 8/2020 redegjør RME for at beløpet er satt noe lavere enn det nettselskapene selv fastsatte for tidligere år etter kontrollforskriften § 17-6. Det standardiserte beløpet var ment å balansere ulike hensyn. Kunder uten fjernavlesning skulle ikke få en urimelig høy tariff for ikke å benytte standardsystemet for avlesning og oversendelse. Samtidig ble det vektlagt at disse kundene skal bidra til å dekke merkostnadene nettselskapene har ved å håndtere og kontrollere slike måleverdier, slik at disse ikke blir veltet over på de andre kundene.
- (36) Ettersom nettselskapet har valgt å ta tariffen i bruk, jf. vilkåret «kan», er det samtidig bundet av den fastsatte satsen. Nettselskapet kan da – uavhengig av sine faktiske merkostnader – verken kreve inn mer eller mindre enn 1500 kroner ekskl. mva. per år. I RME rapport nr. 8/2020 er det pekt på at prinsippene for utforming av punkttariffer i kontrollforskriften § 13-1 ikke kommer til anvendelse når en fastsetter et standardbeløp, og i forlengelsen av dette er heller ikke informasjonsplikten i kontrollforskriften § 13-5 relevant når det gjelder beregningsgrunnlaget. Etter nemndas syn må det være en klar forutsetning at plikten til å informere sluttkunden om beregningsgrunnlaget ikke gjelder ved fastsettelse av en slik standardisert tariff som i § 17-9. Dette ble også slått fast av nemnda i sak 2022/0723. Nettselskapet har derfor ingen plikt til å oppgi beregningsgrunnlaget for tariffer etter § 17-9. Nemnda bemerker også at standardbeløpet er satt noe under det nivået nettselskapene selv har fastsatt tariffen til tidligere, av hensyn til at kunder uten fjernavlesning ikke skulle få en urimelig høy tariff.

Betaling selv om det ikke er gjennomført avlesning

- (37) Det følger av avregningsforskriften § 3-3 andre ledd at alle målepunkter skal avleses minimum én gang i kalenderåret, og at nettselskapet skal kontrollere måleverdier som ikke er fjernavleste. I likhet med RME viser nemnda til at det er opp til nettselskapet å vurdere hvordan de vil kontrollere måleverdiene, men at nettselskapet er ansvarlig for at målepunkt blir målt og avlest minimum en gang i kalenderåret. Det er opp til nettselskapet å vurdere om årlig stedlig kontroll er nødvendig for å oppfylle dette kravet. Dette er tidligere slått fast av nemnda i sak 2022/0723.
- (38) Tariffen er et standardbeløp som skal bidra til å dekke et snitt av merkostnadene som nettselskapet har ved å håndtere og kontrollere måleverdier som ikke er fjernavleste, jf. kontrollforskriften § 17-9. Den enkelte kunde betaler ikke for en enkelt aktivitet nettselskapet utfører, men for sin del av merkostnaden nettselskapet har knyttet til denne kundegruppen.

Dobbeltbetaling

- (39) Klager har videre anført at måleravlesning er en primærtjeneste for nettselskapet som skal dekkes av fastleddet. Når klagemotparten fakturerer klager for tariffen etter § 17-9 uten å redusere fastleddet, innebærer dette en ulovlig dobbeltbetaling ifølge klager.
- (40) Nemnda bemerker at manuell avlesning må betegnes som en særskilt tjeneste som normalt ikke ytes nettselskapenes kunder. Denne tariffen kunne tidligere kreves etter kontrollforskriften § 17-6 og nemnda viser her til nemndas tidligere vedtak, blant annet sakene 2021/969 og 2022/723. I dag er denne tariffen direkte regulert i kontrollforskriften § 17-9. Nemnda viser her også til RMEs vedtak hvor det fremgår at inntekten fra tariffen skal komme til fradrag i beregningsgrunnlaget for den ordinære nettleien.

Installasjon av AMS uten aktiv kommunikasjonsenhet

- (41) Klager anser sin gamle sin gamle måler som trygg og pålitelig og ønsker å beholde denne istedenfor at det installeres en ny AMS-måler uten aktiv kommunikasjonsenhet. Spørsmålet er om klager kan kreve å få beholde sin gamle måler.
- (42) Nettselskap er ansvarlig for alle målere og måleverdier i sitt nettområde, jf. avregningsforskriften § 3-1. Bestemmelsen innebærer at nettselskapene bestemmer hvilke målere som skal installeres hos sluttbrukere, i tråd med de krav som myndighetene setter.
- (43) Et slikt krav fremgår av § 4-1 hvor det står at nettselskap er pliktig å installere AMS i alle sine målepunkt.
- (44) Det følger av forarbeidene i NVE høringsdokument 2011: 1 *Avanserte måle- og styringssystem* side 9 at gjennomføringen av installasjonen ivaretar viktige overordnede samfunnsmessige målsettinger. Installasjonen av AMS skal blant annet kunne øke effektiviteten i kraftmarkedet, gjennom en mer fornuftig bruk av elektrisk kraft og en bedre styring og bruk av nettet, samt at AMS vil være et nyttig verktøy i beredskapssituasjoner. Systemet vil bidra til at nettselskaper og andre kan levere sine tjenester og gjennomføre sine oppgaver mer effektivt og med høyere kvalitet enn med dagens utstyr.
- (45) Dersom nettselskapene ikke oppfyller sin plikt til å installere AMS, vil det gi grunnlag for pålegg fra RME, jf. avregningsforskriften § 9-1 annet ledd. Det følger videre av energiloven § 10-3 at departementet eller RME har kompetanse til å fastsette tvangsmulkt overfor nettselskaper som ikke oppfyller plikten til å installere AMS.
- (46) Nettselskapene har likevel ikke plikt til å installere AMS-målere i målepunkt for sluttbruker i lavspenningsanlegg dersom «installasjonen er til vesentlig og dokumenterbar ulempe» for sluttbruker, jf. avregningsforskriften § 4-1 andre ledd bokstav b.
- (47) Bestemmelsen oppstiller imidlertid ingen plikt for nettselskapet til å akseptere kundenes ønske om en konkret type måler i tilfeller der det er innvilget fritak. I vedtak fra Olje- og energidepartementet fra 2. september 2019 heter det at «det er opp til hvert nettselskap å bestemme om kunder med innvilget fritak fra AMS-målere skal beholde den gamle strømmåleren eller om strømmåleren skal skiftes ut til en digital strømmåler uten sender. Departementet bemerker at ingen kunder har krav på å beholde den gamle måleren».

- (48) Nemnda viser til at fritak fra fjernavlesning gjelder AMS-målere med aktiv kommunikasjonsenhet. Nettselskap kan for eksempel velge å installere en AMS-måler uten aktiv kommunikasjonsenhet hos sluttbrukere med fritak fra AMS.
- (49) Klager har fremvist legeattest som viser at installasjon av AMS-måler utgjør en vesentlig og dokumenterbar ulempe, jf. avregningsforskriften § 4-1 annet ledd bokstav b. Klager har på dette grunnlag fått innvilget fritak. Nettselskapet har i et slikt tilfelle mulighet for å styre valg av måler, og har i dette tilfellet besluttet at klager skal få installert AMS-måler uten aktiv kommunikasjonsenhet.
- (50) Konklusjonen er følgelig at klager ikke kan kreve å få beholde sin gamle måler.
- (51) Nemnda vil legge til at det følger av avregningsforskriften § 3-1 annet ledd at sluttbrukere «plikter å gi nettselskapet i sitt nettområde adgang til måleren for anlegget sitt». Bestemmelsen må forstås som at sluttbruker har en plikt til å medvirke til at nettselskapet får tilgang til måleren for kontroll eller vedlikehold, eller for å bytte måleren. Det er slått fast i Borgarting lagmannsretts dom i LB-2021-136295 at medvirkningsplikten også gjelder AMS-måler uten aktiv kommunikasjonsenhet, i de tilfeller hvor sluttbruker har fått fritak i tråd med avregningsforskriften § 4-1 annet ledd bokstav b. Klager plikter dermed å gi klagemotparten adgang til eksisterende måler for å kunne bytte denne ut med en AMS-måler uten aktiv kommunikasjonsmodul.

Anførsel om stenging av strøm

- (52) Nemnda viser til at spørsmålet om hvorvidt nettselskapet har adgang til å stenge strømmen på grunnlag av at klager angivelig ikke har gitt nettselskapet mulighet for å kunne bytte måleren, er regulert av forbrukerkjøpsloven § 48a og nettleieavtalen mellom partene. Dette er dermed utenfor RME, og i forlengelsen Energiklagenemnda, sitt myndighetsområde. Uenighet om nettselskapets stenging av strøm kan rettes til Elklagenemnda eller ved å reise sak for domstolene.

Anførsler om inhabilitet og mangler ved RMEs saksbehandling

- (53) Forvaltningslovens krav til habilitet fremgår av § 6. Slik saken er opplyst kan ikke nemnda se at det er grunnlag for å konstatere inhabilitet hos RME i behandlingen av den foreliggende saken.
- (54) Krav til begrunnelse for et enkeltvedtak følger av forvaltningsloven §§ 24 og 25. I henhold til § 25 første ledd skal det vises til de regler vedtaket bygger på, og regelens innhold skal gjengis i den utstrekning det er nødvendig for å sette parten i stand til å forstå vedtaket. Videre følger det av § 25 andre ledd at de faktiske forhold som vedtaket bygger på skal nevnes. Slik nemnda vurderer RME sitt vedtak er det gjort en reell og selvstendig vurdering av klagen med utgangspunkt i de lover og forskrifter som gjelder på området. Nemnda kan ikke se at det av denne grunn foreligger noen mangel ved RME sin saksbehandling.

6 Vedtak

- (55) Energiklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

1. Klagen tas ikke til følge

2. Reguleringsmyndigheten for energi sitt vedtak datert 24. november 2022 med referansenr. 202214310-6, stadfestes.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 13. april 2023

Henrik Bjørnebye
Nemndsmedlem

Edna Grepperud
Nemndsmedlem

Helle Grønli
Nemndsmedlem

